

# Een introductie in de Christelijke Leer

*Op basis van de Catechismus ten gebruike  
van de bisdommen van België (1954)*



# Inleiding

In dit boekje willen we een beknopt overzicht geven van de Christelijke Leer. Wat is het Christendom nu precies? Hoewel de Kerk sinds decennia in verval was, blijft de Leer van de Kerk onveranderlijk. Daarom willen we deze hier zo beknopt en eenvoudig mogelijk trachten uit te leggen, en een basis geven van wat men moet weten als Christengelovige. De Christelijke Leer is de leer die Jezus Christus aan zijn leerlingen meedeelde, en beval dat zij die op hun beurt zouden verkondigen in de Kerk die Hij stichtte. Die Leer is noodzakelijk om te kennen, zodat men in dit leven oprecht gelukkig kan worden, en na de dood naar de Hemel; of uiteindelijk bij Jezus' wederkomst op Oordeelsdag naar het Nieuw Paradijs kan gaan. Er zijn twee bronnen voor de leer van het Christelijke geloof: de Overlevering of Traditie en de Bijbel of de Heilige Schrift. De Overlevering is het doorgeven van de waarheden die Jezus aan zijn Apostelen leerde, zoals de bediening van de Heilige Sacramenten.

Een Christen is iemand die gedoopt is, in Jezus en zijn leer gelooft en die belijdt. Hét kenmerk van een Christen is eigenlijk het Kruisteken waarmee men God - de H. Drievuldigheid - en de verlossing belijdt. Een kruisteken maakt men aldus, met de rechterhand op het voorhoofd: "In de naam van de Vader"; dan de hand bewegend naar de borst "en de Zoon"; dan de hand bewegend naar de linkerschouder "en de Heilige Geest" en dan de hand bewegend naar de rechterschouder "Amen."

# Deel 1: God

Het heelal en in het bijzonder de Aarde met al het leven en al de natuurpracht is géén product van een zinloze oerknal vanuit het niets, van puur toeval, van toevallig samensmelten van atomen en moleculen tot een levende cel, van willekeurige mutaties in het DNA



en zinloze evolutie tot wat de wereld nu is, een wereld die op zichzelf tot stand zou gekomen zijn... De wereld en al het leven erop, inclusief wijzelf, dat is geschapen door God. God valt namelijk af te leiden uit zijn Scheppingswerken, net zoals een kunstenaar valt af te leiden uit zijn kunstwerk.

God is een zuivere geest, oneindig volmaakt, Schepper, Heer en Meester van Hemel en Aarde, oorsprong en einddoel van alle dingen. Hij is tevens onveranderlijk, oneindig machtig, alomtegenwoordig, goed, wijs, heilig, barmhartig, maar ook rechtvaardig. Hij weet en ziet alles. God is niet gebonden aan tijd. God IS. In het Oud Testament openbaart God zich dan ook aan Mozes als Hij die Is: "Ik ben Die is." (Exod. 3,13-16) Er is slechts één God, maar er zijn drie goddelijke personen die één zijn: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, als het ware drie 'verschijningsvormen' van God. Dit is de Heilige Drievuldigheid. God de Vader is puur geest; de Zoon is God-mens of God in de menselijke natuur; en de Heilige Geest is weer zuiver geest. Jezus zei dan ook tegen zijn leerlingen: "Wie Mij ziet, ziet de Vader."



Dit is een geloofsmysterie dat wij eigenlijk niet kunnen doorgronden. De Vader wordt doorgaans aangewezen als de Schepper, de Zoon als

de Verlosser en de Heilige Geest als de Heiligmaker; terwijl ze toch allen één en dezelfde God zijn.

## Deel 2: De Heilsgeschiedenis

Schepping - Zondeval - Volk Israël - Komst Jezus - Kerk - Eindtijd & Oordeel - Voltrooiing

In deel 2 willen we even ingaan op de heilsgeschiedenis van de mensheid. Het begint uiteraard bij God. Voordat God de wereld en de mensheid schiep, had Hij reeds de engelen geschapen. Die engelen werden onderworpen aan een soort test, voordat zij de volle glorie van God mochten aanschouwen en genieten. Een deel van de engelen werd opstandig tegen God, en werd uit de Hemel verdreven. Ze waren hoogmoedig geworden en zij werden veroordeeld en kwamen in een plaats terecht die compleet tegengesteld is aan de Hemel: de Hel. De toestand van de gevallen engelen of duivels is onveranderlijk: zij blijft altijd voortduren; zij blijven God voor eeuwig haten.

### 1. Schepping

Er was een leegte gekomen in de Hemel, waardoor God besloot nieuwe schepselen te creëren: de mens. Hij schiep het hele universum en hij schiep de Aarde: dat zou de plaats worden waar zijn schepselen zouden opgroeien voordat hij ze tot slot in zijn volle glorie zou laten deelnemen. God schiep de Aarde in zes scheppingsdagen. De zesde dag schiep God de eerste mens. De mens is een geest - een ziel - in een lichaam. De ziel is geschapen naar het beeld en de gelijkenis van God, doordat ze begaafd is met verstand en een vrije wil. In het Paradijs was de mens

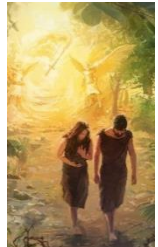


geheel onsterfelijk, zowel naar ziel als naar lichaam. De mens onderscheidt zich van de dieren door de rede, als gave van de ziel.

De zevende dag rustte God. Dit was dan ook het begin van de instelling van de tijdsperiodes zoals wij die nu kennen met dagen - weken - maanden - jaren. De Aarde was na de voltooiing van die schepping volmaakt: ze was in een paradijselijke toestand. Het eerste mensenpaar is Adam en Eva, die in een Tuin van Eden werden gebracht, het Paradijs. Zij waren volmaakt gelukkig in een volmaakte toestand en bezaten het eeuwig leven in het Paradijs. De mens is geschapen om God te kennen, te beminnen, te dienen en in de Hemel te genieten. Maar Adam en Eva waren in het begin ook onderworpen aan een soort test. De mens kreeg, net zoals de engelen, een vrije wil. De mens was dus vrij te kiezen, maar er zijn steeds gevolgen verbonden aan een keuze.

## 2. Zondeval

Ze waren echter ongehoorzaam, en een duivel bracht hen er op listige wijze toe te doen wat God hen verboden had (ze aten van de verboden vrucht). Dit was de zondeval. De bovennatuurlijke glans van de schepping verdween; de schepping werd vervloekt en de dood deed zijn intrede in de natuur en bij de mens. De mens werd verjaagd uit die Paradijselijke Tuin en kwam terecht op een vervloekte boete-aarde waar de natuur en de weerselementen zich tegen hem keerden. De natuur werd vijandig. Er kwamen ziekten, stekende planten, bijtende insecten, gevaarlijke roofdieren, en een natuur die verre van volmaakt is met stormen, hitte en koude, overstromingen, droogte, en noem maar op. De wereld die we vandaag kennen. Tevens kwam er pijn en lijden, dat er voorheen niet was. Dit alles is om boete te kunnen doen. Want na



die zondeval kregen de gevallen engelen, die God haten en dus ook de mensen - die God naar zijn beeld en gelijkenis had geschapen - haten, macht over die gevallen mens. De mens werd van nature geneigd tot kwaad en zonde. Die neiging wordt erfzonde genoemd: een soort litteken als gevolg van die ene zonde van Adam en Eva, en die doorgegeven wordt aan álle nakomelingen van Adam en Eva, en dus alle mensen. Maar God verleende één bijzondere gave aan de mens: de mogelijkheid om tot inkeer te komen en berouw te hebben over de begane zonden en toch nog in de Hemel, weer bij God, te komen. De Hemel werd na de zondeval gesloten, en moest geopend worden door God zelf, die als mens (Gods Zoon) op de wereld moest komen om de mens te verlossen.

De menselijke ziel blijft voortleven, maar het lichaam sterft. De redeloze dieren onderscheiden zich hier van de mensen doordat zij een sterfelijke ziel hebben. De zielen van de rechtvaardigen kwamen in een soort rustplaats terecht ter afwachting van de verlossing: dit werd het "voorgeborchte" van de Hel genoemd. De onrechtvaardigen die allerlei kwaad bedreven, gingen verloren naar de plaats van straf waar de demonen vertoeven: de Hel. De mensen verspreidden zich over de wereld, en vervielen in allerlei zonden en afgoderij en dwaalden af van de wegen van God. Op een gegeven moment zond God een straf om de goddelozen uit te roeien, en herbegon Hij met Noach en zijn nakomelingen. Maar ook die ontaardden geleidelijk weer.

### 3. De uitverkiezing van het volk van Israël

Om de mens te verlossen was het nodig dat er een offer plaatsvond: een volmaakt offer waardoor God genoegdoening zou krijgen voor de beledigingen die Hem zijn aangedaan door de Zonde. Dat offer kon niet gebracht worden door een dier, maar moest gebracht worden

door iemand die geheel volmaakt is: door God zelf. Aangezien de mens het litteken van de erfzonde draagt, kan die nooit volmaakt zijn. Daarom was het nodig een volk zou afgezonderd worden, dat geleidelijk aan uitgezuiverd en veredeld zou worden, totdat daaruit een volmaakte Maagd kon voortkomen, waaruit de Verlosser, de God-mens zou geboren worden. God wilde namelijk niet op spectaculaire wijze zichtbaar uit de Hemel neerdalen op Aarde, om de mens te komen verlossen.

Die uitverkiezing begon bij Abraham. God koos hem uit om mee te beginnen en met hem een verbond te sluiten. God beloofde dat zijn nakomelingen in het Land van Kanaän zouden wonen. Uit Abraham kwam Isaak, en uit Isaak Jacob. Jacob was de stamvader van de twaalf stammen van Israël. Door een droogte en hongersnood verhuisden zij naar Egypte, onder de heerschappij van een Faraó die hen goedgezind was. Onder latere generaties werden de Faraó's hen vijandig gezind, en dwongen ze hen tot slavenarbeid. God koos toen Mozes uit als de man om zijn volk te bevrijden uit Egypte en terug naar het Beloofde Land te brengen. In de nacht van de uittocht moest een paaslam worden geslacht en gegeten. Dit was een offer dat men moest brengen; een voorafbeelding tevens van het Offer van het Lam Gods - Jezus; die zijn volk zou bevrijden uit de slavernij van de zonde.



Mozes leidde het volk van Israël naar de woestijn in het huidige Saudi-Arabië. Op de berg Sinaï gaf God aan Mozes de twee stenen tafels met de 10 geboden (waar we later op in zullen gaan). God gaf ook allerlei wetten die het Joodse volk in acht moest nemen. Dit was allemaal bedoeld als middel tot loutering van het volk, opdat het veredeld zou

worden. Doordat velen twijfelden aan Gods belofte dat ze het land van Kanaän zouden kunnen bezitten, en morden en klaagden, liet God hen 40 jaar lang in de woestijn zwerven totdat die generatie gestorven was en de volgende generatie het Beloofde Land kon binnentrekken.

God stelde voortdurend profeten aan om het volk te begeleiden op de wegen van de Heer. Soms, als het volk verviel in zonde en afgoderij, moest God het straffen. Maar als ze zich bekeerden, zegende God hen weer en ging het hen goed. Koning Salomon liet in Jeruzalem een stenen Tempel bouwen, waar de ark met de twee stenen tafels in werd geplaatst. Tot dan toe werd die ark in een tent bewaard. En zo ging de geschiedenis verder, tot op een bepaald moment...

#### 4. Komst van de Zoon van God en de Verlossing

Ruim 2000 jaar geleden, had God uit dat volk van Israël zijn gewenste veredelde tak zien spruiten. Anna en Joachim ontvingen de bijzondere zegen uit de ark en ontvingen een dochter die zijn Maria noemden. Zij was door Gods bijzondere werking Onbevlekt ontvangen: dat wil zeggen: zonder dat litteken van de erfzonde geboren. Zij had dus die kwade neiging niet die alle andere mensen hadden.



Zij is tenslotte de Moeder geworden van Jezus Christus, de Zoon van God, door de werking van God de Heilige Geest. Omdat God wilde dat zijn Zoon in een normaal gezin zou geboren worden - ook om een voorbeeld te stellen voor alle toekomstige christengezinnen, huwde Maria met Jozef, die de voedstervader van Jezus werd. Jezus werd geboren in een stal te Bethlehem. Die gebeurtenis gedenken wij op 'Kerstmis'. Toen Jezus 30 jaar oud was, begon Hij zijn openbaar optreden in het land van Israël en verkondigde Hij de Blijde



Boodschap van de nabijheid van het Rijk Gods, en deed Hij vele wonderwerken om Gods liefde voor de mensen duidelijk te maken. Hij predikte, en zond zijn leerlingen uit om ook te gaan prediken. Hij kwam de Wet niet opheffen, maar vervullen, en de geboden van God verdiepen. Maar de oudsten, de Schriftgeleerden en de Farizeeën aanvaardden Hem niet. Na drie jaar was zijn missie ten einde. Jezus hield nog zijn Laatste Avondmaal met zijn Apostelen, waar hij de H. Eucharistie instelde (*het Heilig Misoffer of het Onbloedig Kruisoffer, waardoor Jezus tegenwoordig komt op het altaar en onze ziel wil voeden in de H. Communie*), zijn Apostelen de priesterwijding gaf en de bediening van de heilige Sacramenten leerde. Daarna werd hij gevangen genomen en ter dood veroordeeld: de schandelijke Romeinse kruisdood. Maar Hij moest die kruisdood ondergaan om ons te kunnen verlossen. Hij was de enige die onze misdaden in onze plaats kon uitboeten en ons verlossen uit onze zonden. Zijn Maagdelijke Moeder was de tweede 'Eva', en Hij de Tweede 'Adam'. Zijn kruisoffer verzoende ons met God de Vader, onze Schepper, en opende de Hemel. De rechtvaardige Israëlieten die gestorven waren, konden nu de Hemel binnengaan. Jezus werd begraven, maar verrees op de derde dag, volgens de voorzegging die Hij zelf had gedaan, en volgens eerdere voorzeggingen in de Schrift. Zo zullen ook allen die door Hem gered werden, verrijzen op de Laatste Dag, bij de voleinding der wereld. Hij verscheen 40 dagen aan zijn Apostelen, en beloofde hen de Helper te zenden, de Heilige Geest. Tevens stelde hij de Apostel Petrus aan als hoofd van de prille Kerk: de eerste Paus. Na die 40 dagen keerde Jezus terug naar de Hemel, naar God de Vader, vanwaar Hij neergedaald was in de schoot van Maria. Na 10 dagen gebed en voorbereiding zond Hij de Heilige Geest over zijn Apostelen: die gebeurtenis herdenken wij op Pinksteren. Zij gingen uit en



predikten en bekeerden velen. Dit was het begin van de Kerk. Het Oud Verbond met de Joodse Wet had nu voorgoed afgedaan: er was nu een Nieuw Verbod begonnen met de Kerk. De Kerk breidde zich uit, maar kreeg gaandeweg ook vervolgingen te verduren. Zo werden de eerste martelaren een feit. Maar dat weerhield Gods Kerk niet van te groeien. Met voortdurende tegenslagen en tegenwerkingen van de Vijand van de mens, de Satan en zijn demonen, die jaloers zijn op het toekomstig geluk van de mens als hij in de Hemel komt, blijft de Kerk desalniettemin voortbestaan. Jezus beloofde: "De poorten der Hel zullen haar niet overweldigen." De Apostel Petrus - de eerste Paus - stierf de marteldood in Rome. Op zijn graf werd later de Sint-Pietersbasiliek gebouwd.

## 5. De Kerk

Jezus heeft één Kerk gesticht. De Kerk heeft vier kenmerken: ze is één, heilig, katholiek en apostolisch. Ze is één omdat al haar leden hetzelfde hoofd hebben, dezelfde leer, hetzelfde Offer (de Heilige Mis) en dezelfde sacramenten.



De Kerk is heilig omdat haar onzichtbaar hoofd, Jezus Christus, heilig is. Haar leer en sacramenten wekt haar leden voortdurend op tot heiligheid. Vandaar dat er in de geschiedenis reeds zovelen in de Katholieke Kerk zijn heiligverklaard. De Kerk is katholiek of algemeen: zij is over de hele wereld verspreid en ze is apostolisch omdat ze gegrondvest is op de Apostelen en door wettige opvolgers van de Apostelen wordt bestuurd. De heiligheid van de Kerk is niet afhankelijk van de levenswandel van de leden van de kerk: in de Kerk kunnen ook leden of geestelijken zijn die géén heilige levenswandel hebben. Alle leden zijn per slot van rekening zondaars, de één wat meer dan de ander.

De Kerk bestaat dan ook uit drie delen:

1. de **Strijdende Kerk** (dat is de Kerk op Aarde: de Kerk is in voortdurende strijd met Kwade machten);
2. de **Lijdende Kerk** (de overleden zielen die gered zijn, maar nog gelouterd moeten worden en nog niet in de Hemel zijn) en
3. de **Zegepralende Kerk** (dat zijn de zielen in de Hemel, bij God).

De paus is onfeilbaar wanneer hij als hoofd van de Kerk plechtig verklaart (ex-cathedra) wat christenen in zake geloof en zeden moeten geloven. Hij moet eigenlijk gewoon de onveranderlijke Leer van de Kerk blijven verkondigen, zoals al zijn voorgangers.

De bisschop is een wettige opvolger van de Apostelen en bestuurder van een bisdom. Een priester is een gewijd persoon die bevoegd is de Heilige Sacramenten toe te dienen.

## 6. De Voltooiing



De voltooiing van de wereld zal plaatsvinden wanneer Jezus zal terugkeren naar deze Aarde in zijn volle glorie, om de wereld te oordelen. De rechtvaardigen die in Hem geloven, zullen een verheerlijkt, nieuw lichaam krijgen en meegaan naar het Paradijs, de onrechtvaardigen die Hem haten, zullen naar de eeuwige straf worden verwezen. De wereld die we nu kennen, zal ophouden te bestaan. Ze zal getransformeerd worden in de wereld zoals aan het begin van de schepping, zoals het oorspronkelijk bedoeld was: een paradijselijke Aarde.

Het is uiteraard belangrijk te weten hoe men als goed Christen moet leven, om gered te kunnen worden. De 10 geboden die God aan

Mozes gaf, blijven nog steeds van kracht, en werden zelfs door Jezus verdiept, terwijl Hij ook andere genademiddelen gaf aan de Kerk, zoals de Heilige Sacramenten.

## Deel 3: Het Christelijk leven

Om nu tot de Hemel te geraken, is het noodzakelijk een goed christelijk leven te leiden, dat wordt bezield door de heiligmakende genade, ons verleend door Jezus zelf door zijn kruisdood, om in de Hemel te komen; én daarnaast ook de beoefening van de deugden.

### 1. Deugden

Een deugd is een gesteltenis in de ziel die ons geneigd of bekwaam maakt om het goede te doen en de zonde te vermijden.

Er zijn drie goddelijke deugden: het geloof, de hoop en de liefde.

Het geloof is de deugd waardoor wij voor waar aannemen wat God geopenbaard heeft en wat de Kerk in haar Leer verkondigt. De hoop is de deugd die ons doet hopen op en verlangen naar God en het eeuwig leven bij Hem, en dat wij door Hem geholpen zullen worden om er te geraken. De liefde is de mooiste deugd, waardoor wij God boven alles en iedereen liefhebben, en onze medemens als onszelf liefhebben, om God. Wij moeten zelfs onze vijanden liefhebben, door voor hun bekering te bidden.

Verder zijn er de zedelijke deugden, zoals voorzichtigheid, rechtvaardigheid, matigheid, nederigheid, geduld, dankbaarheid, boetvaardigheid en kuisheid. Om tot de christelijke volmaaktheid te komen, moet ieder christenmens veel bidden, dikwijls biechten en communiceren, het woord Gods graag aanhoren of lezen...

## 2. Zonde

Zonde is een vrijwillige overtreding van de wet van God. Men kan op 5 wijzen zondigen: door gedachten, door verlangens (begeerten), door woorden, door werken en door nalaten of verzuimen. Zonde is eigenlijk misdoen tegen de liefde: we kwetsen God (en onze naaste). Voorbeeld: wie overspel pleegt, kwetst diep zijn echtgeno(o)t(e), én God, die het huwelijk zegende. Daarom is het belangrijk aan God vergeving te vragen, maar ook aan elkaar, en elkaar ook steeds te vergeven om de liefdesband te herstellen.

Niet alle zonden zijn even zwaar: er zijn dagelijkse zonden en doodzonden. Een dagelijkse zonde is een overtreding van de wet van God in een niet-gewichtige zaak, of in een gewichtige zaak zonder volle kennis of toestemming. De dagelijkse zonde vermindert de vurigheid van onze liefde tot God en brengt ons geleidelijk tot de doodzonde. We verdienen tijdelijke straffen in dit leven of in het hiernamaals in de plaats van loutering (Vagevuur). Een doodzonde is wanneer men de wet van God overtreedt in een gewichtige zaak, met volle kennis en toestemming. Ze berooft ons van de heiligmakende genade (waardoor men het recht op de Hemel verliest), stelt ons in vijandschap met God, en doet ons de eeuwige straf verdienen. Maar men kan terug in staat van heiligmakende genade komen door een goede biecht of een volmaakt berouw.

Er zijn ook 7 hoofdzonden, als bron van vele andere zonden: hoogmoed, gierigheid (hebzucht), gramschap (toorn), afgunst (jaloersheid), onkuisheid, gulzigheid, traagheid (geestelijke luiheid - of de lauwheid).

Wij worden geoordeeld in het bijzonder oordeel onmiddellijk na onze dood, en/of in het algemeen oordeel op het einde van de wereld.

### 3. De 10 geboden

De Tien Geboden zijn tien wetten in de Bijbel die God vlak na de uittocht uit Egypte aan het volk Israël gaf. De eerste 3 geboden hebben betrekking op onze relatie met God. De daaropvolgende 7 geboden gaan over onze relatie met elkaar. De Tien Geboden zijn in de Bijbel in Exodus 20:1-17 en Deuteronomium 5:6-21 vastgelegd en bestaan uit de volgende geboden:



1. “U zult geen andere goden hebben ten koste van Mij.” “U zult geen beelden maken, geen afbeelding van enig wezen boven in de hemel, beneden op de aarde of in de wateren onder de aarde. Buig u niet voor hen neer en bewijs hun geen goddelijke eer,”
2. “U zult de naam van de Heer uw God niet lichtvaardig gebruiken, want de Heer laat degenen die zijn naam lichtvaardig gebruiken niet ongestraft.”
3. “Denk aan de sabbat; die moet voor u heilig zijn. Zes dagen kunt u werken en alle arbeid verrichten. Maar de zevende dag is de sabbat voor de Heer uw God. Dan zult u geen enkele arbeid verrichten: uzelf niet, uw zoon niet, uw dochter niet, uw slaaf niet, uw slavin niet, uw dieren niet, evenmin als de vreemdeling die bij u woont. Want in zes dagen heeft de Heer de hemel, de aarde en de zee en al wat ze bevatten gemaakt. Maar de zevende dag heeft Hij gerust en zo de sabbat gezegend en tot een heilige dag gemaakt.”
4. “Eer uw vader en uw moeder. Dan zult u lang leven op de grond die de Heer uw God u schenkt.”
5. “U zult niet doden.”
6. “U zult geen echtbreuk plegen.”
7. “U zult niet stelen.”

8. “U zult niet vals getuigen tegen uw naaste.”
9. U zult uw zinnen niet zetten op de vrouw van uw naaste,
10. “U zult uw zinnen niet zetten op het huis van uw naaste; [...] niet op zijn slaaf, zijn slavin, zijn rund of zijn ezel, op niets wat hem toebehoort.”

Deze geboden dienen om een samenleving en een gezin in harmonie, in vrede en onderlinge liefde met elkaar en met God te doen leven. Als die geboden worden overtreden, dan wordt die liefde tussen God en tussen de medemens gebroken en komt er niets dan onheil, verdriet, pijn en ellende. Door berouw en vergeving, en het herstellen van het aangerichte kwaad, kan dit echter hersteld worden. Jezus is deze geboden komen verdiepen (zoals in het Evangelie te lezen valt). Bij ons werden deze tien geboden vaak in een versje gebracht, om ze beter te doen onthouden.

1. Bovenal bemin één God.
2. Zweer niet ijdel, vloek noch spot.
3. Heilig steeds de dag des Heren.
4. Vader, moeder zult gij eren.
5. Dood niet, geef geen ergernis,
6. Doe nooit wat onkuisheid is.
7. Vlucht het stelen en bedriegen.
8. Ook de achterklap en 't liegen.
9. Wees steeds kuis in uw gemoed.
10. En begeer nooit iemands goed

## **1- Bovenal bemin één God**

Het eerste gebod van God gebiedt God alleen te aanbidden en Hem boven alles te beminnen. God aanbidden is Hem erkennen en vereren als onze Schepper en opperste Heer, van wie wij geheel en al

afhangen. Zonder Hem zouden wij niet bestaan. Wij zijn geschapen om God te beminnen. Hij bemint ons, want Hij wilde ons en schiep ons (met de medewerking van onze ouders). Nu is het aan ons, om onze wederliefde en dankbaarheid te tonen. Jezus vereren en daarbij een kruisbeeld of een beeltenis (bvb. van zijn Heilig Hart) vereren is géén afgodendienst, want we bewijzen net aan God eer dóór dat beeld als hulpmiddel. Toen God zei dat men geen andere goden mocht hebben en geen afgodsbeelden mocht maken, dan bedoelde Hij afgoden zoals dat gouden kalf of andere dwaze maakfels. Dit zijn “goden” gebaseerd op de menselijke fantasie (of eerder: duivelse inspiratie). Sinds Jezus God én mens is en aan ons is verschenen 2000



jaar geleden, is het geen zonde om van hem een beeltenis te maken We vereren Jezus dóór dat beeld (dat bij voorkeur gewijd werd door een priester). We hangen toch ook graag een foto op van onze familieleden? Dat is ook geen afgoderij. Is Jezus dan niet ons Familielid bij uitstek? Hij liet ons zelfs zijn beeltenis na op de bekende Lijkwade van Turijn.

Ook de verering van heiligenbeelden of een Mariabeeld is geen afgoderij. Maria is namelijk de moeder, de mama van Jezus. Jezus is de tweede persoon van de H. Drievuldigheid en dus God, bijgevolg is Maria de Moeder van God of de Moeder Gods. Zij is dus niet zomaar een vrouw zoals andere vrouwen. Natuurlijk is zij een schepsel en niet God, maar wij mogen haar eren zoals Jezus haar heeft geëerd. Wij hebben een Hemelse Vader, maar ook een Hemelse Moeder, namelijk Maria die de dochter van God de Vader is, de Moeder van God de Zoon en de Bruid van God de H. Geest. En Maria zingt, vervuld van de H. Geest tijdens haar bezoek aan Elizabeth: “Want zie, vanaf nu zullen alle geslachten mij zalig prijzen.” (Luc.1,48)



En er is niets slecht aan het hebben van een Maria- of heiligenbeeld. De beelden herinneren ons aan deze heilige mensen die ons zijn voorgedaan op de weg naar God. Wij eren God door Zijn heiligen, want God heeft hen door Zijn genade geheiligd en wij mogen voorbeeld nemen aan hun heilige levenswandel. We geven aan God de eer die Hem toekomt, en we eren Zijn vrienden door hun beeltenissen, maar we



aanbidden die niet. Het gebod verbiedt bijgelovigheid (bijvoorbeeld het ophangen van “geluksbrengers” zoals een hoefijzer) en afgoderij (zoals het in huis hebben (en vereren) van een afgodsbeeld van een heidense godsdienst; de beoefening van esoterie, magie,...) waardoor God de eer ontnomen wordt die Hem toekomt. Ook televisie of sport kan een afgod worden, als dit de eerste plaats gaat innemen in uw leven.

## **2 - Zweer niet ijdel, vloek noch spot**

Het tweede gebod van God gebiedt de heilige Naam van God te eerbiedigen, alsook de aan God gedane geloften te houden. Het tweede gebod van God verbiedt alle oneerbiedigheid tegenover de heilige Naam van God, voornamelijk de godslastering, vloeken, het breken van geloften gedaan aan God, en de valse eed. God lasteren is kwaad spreken over God.

## **3 - Heilig steeds de dag des Heren**

Het derde gebod van God gebiedt de dagen te heiligen die aan God bijzonder zijn toegewijd: de zondagen en de kerkelijke feestdagen. Op deze dagen dient men de dag te heiligen door naar de kerk te gaan en de H. Mis bij te wonen. Buiten de zondagen zijn er in België vier geboden feestdagen: Kerstmis, Hemelvaart, Onze-Lieve-Vrouw-

Hemelvaart en Allerheiligen. Op zondag en de geboden feestdagen mag men geen onnodig lichamenlijk werk verrichten.

#### **4 - Vader, moeder zult gij eren**

Het vierde gebod van God gebiedt onze ouders en onze geestelijke en wereldlijke oversten te eren. De kinderen moeten hun ouders beminnen, eerbiedigen, hun gehoorzamen, en ze in hun nood helpen en bijstaan. Maar het is verboden aan ouders of aan andere oversten te gehoorzamen, wanneer zij iets bevelen, dat strijdig is met de geboden van God of van de Heilige Kerk.

#### **5 - Dood niet, geef geen ergernis**

Het vijfde gebod van God gebiedt ons eigen leven en dat van de naaste te eerbiedigen, zowel het leven van de ziel als dat van het lichaam. Het vijfde gebod van God verbiedt zonder wettige macht en reden, te moorden, te kwetsen of te slaan; aan zichzelf of aan anderen

kwaad te doen of te wensen en iemand te haten of wraak te nemen. Men geeft ergernis, wanneer men iemand tot zonde aanzet of (op schuldige wijze) doet zondigen. Ruzie maken, anderen in gevaar brengen door de verkeersregels niet na te



leven vallen hier ook onder. Ook het uitvoeren van een abortus, dus het doden van het ongebooren kind in de moederschoot; of eraan meewerken (direct of indirect door het bvb. te promoten) valt onder



de categorie van het vijfde gebod; evenals het gebruik van een morning-afterpil of een spiraaltje waardoor het bevruchte eicelletje (het begin van een nieuw kindje) zich niet kan innestelen en wordt

afgestoten. Doodslag door wettige zelfverdediging; of in oorlogstijd op het strijdperk valt hier buiten.

## 6 - Doe nooit wat onkuisheid is

## 9 - Wees steeds kuis in uw gemoed

Het zesde en het negende gebod van God gebieden de deugden van kuisheid en van zedigheid te beoefenen, omdat men lidmaat is van het mystiek lichaam van Jezus Christus (de Heilige Kerk) en tempel van de heilige Geest. Het zesde gebod van God verbiedt alle uitwendige zonde van onkuisheid; het verbiedt ook handelingen, blikken (websites en films), gesprekken, liederen en teksten (erotische romans) die tot onkuisheid kunnen leiden. Het negende gebod van God verbiedt alle inwendige zonde van onkuisheid, namelijk onkuise begeerten en vrijwillig behagen in of het opzettelijk opwekken van onkuise gedachten.



***Onkuisheid is een ongeregelde begeerte of een ongeordend plezier in het geslachtelijk genot. Dat genot is moreel ongeordend wanneer men het los van de doeleinden van voortplanting en huwelijkse vereniging, omwille van het genot zelf zoekt. (CKK nr. 2351)***



Wat valt nu onder onkuisheid? Zichzelf vrijwillig bevredigen; graag naar naakt, seksscènes en porno kijken; zich vergenoegen in onkuise seksuele fantasieën. Seks vóór of buiten het huwelijk (one-night stand; seks met je lief,... overspel plegen) en echtbreuk (de partner waarmee men geldig gehuwd is verlaten en een nieuwe (seksuele) relatie aangaan). Tevens iedere vorm van “veilige seks” met kunstmatige anticonceptie (condoom, de pil,... alsook sterilisatie) waardoor seks puur dient tot bevrediging van de lust en niet tot het hogere doel van het verwekken van kinderen, en dus steriel is. Alle andere ongeordende zogenaamde “vormen van

seks”, zelfs binnen het huwelijk, die niets met voortplanting te maken hebben, en waar onmogelijk kinderen uit kunnen voortkomen, zijn eveneens immoreel en tegen Gods plan over seksualiteit.



Seksualiteit is er namelijk om binnen het huwelijk een gezin te stichten en kinderen te verwekken. De Kerk laat (als noodoplossing) binnen het huwelijk natuurlijke familieplanning toe (NFP); dat is: dat er gemeenschap is op bepaalde dagen in de onvruchtbare periode van de maandelijkse cyclus van de vrouw. Het mogelijk verwekken van een kind mag niet op onnatuurlijke wijze tegengehouden worden.

Hoe de kuisheid nastreven? Niet kijken naar bepaalde films, bepaalde magazines niet lezen, bepaalde websites niet bezoeken. Ook niet begerig kijken naar een mooie vrouw of man die niet uw echtgeno(o)t(e) is. Onzuivere gedachten bestrijden met gebed en/of afleiding. Ook dronkenschap vermijden, en niet samenwonen vóór het huwelijk. Zelfbeheersing beoefenen. Veel (de Rozenkrans bvb.) bidden, regelmatig de H. Sacramenten ontvangen is een heilzaam hulpmiddel. En vooral: als men valt, de moed bijeenrapen en om vergeving vragen.



*“Want dit is de wil van God: dat u zich heiligt door u te onthouden van ontucht. Ieder van u moet met zijn vrouw weten te leven in heiligheid en eerbaarheid, zonder zich door hartstocht te laten meeslepen zoals de heidenen die God niet kennen (1 Thess. 4,3-6).*

*“Het huwelijk moet door iedereen in ere worden gehouden, en het echtelijke bed moet onbezoedeld blijven.” (Heb. 13,4)*

## **7 - Vlucht het stelen en bedriegen**

### **10 - Begeer nooit iemands goed**

Het zevende en het tiende gebod van God gebieden de eigendom van de naaste te eerbiedigen, en aan iedereen te geven wat hem toekomt. Het zevende gebod van God verbiedt alle onrechtvaardigheid die de naaste benadeelt in zijn tijdelijke goederen. Wie nemen onrechtvaardig het goed van de naaste? Diegenen die stelen, die bedrog plegen in koophandel, de woekeraars, de werkgevers die het rechtvaardig loon niet betalen, de oneerlijke arbeiders, en al degenen die iemand beroven van hetgeen hem toekomt. Diegenen die het goed van de naaste onrechtvaardig behouden zijn diegenen die hun schulden niet betalen, die niet teruggeven hetgeen zij genomen hebben of hetgeen hun werd toevertrouwd.

Het tiende gebod van God verbiedt de wil of de begeerte om de naaste onrecht aan te doen in zijn tijdelijke goederen: het verlangen om iets te bezitten van een ander, om iets te gaan stelen.

## **8 - Vlucht ook de achterklap en het liegen**

Het achtste gebod van God gebiedt oprecht te zijn in woorden en in daden, en de faam en de geheimen van de naaste te eerbiedigen. Het achtste gebod van God verbiedt leugen en valse getuigenis, kwaadsprekerij en lastertaal, kwaad vermoeden en lichtvaardig oordeel.

Liegen is opzettelijk onwaarheid spreken met het inzicht te bedriegen. Kwaadspreken is de fouten of gebreken van de naaste zonder noodzakelijkheid bekendmaken. Iemand belasteren is hem beschuldigen van een gebrek dat hij niet heeft, of van een fout die hij niet heeft bedreven.

## Deel 4: De middelen om naar de Hemel te gaan

De voornaamste middelen om het leven der genade en de zaligheid te bekomen zijn het gebed en de sacramenten.

### Gebed



Bidden is onze ziel verheffen tot God, om Hem te aanbidden, om Hem te danken, om Hem vergiffenis te vragen, of om gunsten van Hem af te smeken. Wij moeten bidden met geloof en vertrouwen, met aandacht en eerbied, met nederigheid en volharding, en niet enkel met de lippen, maar met ons hart; dus met liefde. We zijn verplicht te bidden: ten 1ste omdat we door het gebed onze volkomen afhankelijkheid van God erkennen; ten 2de omdat Jezus Christus het ons uitdrukkelijk heeft geboden; ten 3de omdat het gebed een gewoon middel is om van God de genaden en weldaden te bekomen die we nodig hebben.

Vooraf moeten we aan God vragen de geestelijke goederen en alles wat nodig of nuttig is voor onze eigen zaligheid en voor die van onze naaste. Geestelijke goederen zijn goederen die rechtstreeks in betrekking staan tot de glorie van God en onze eeuwige zaligheid, zoals de genade, de deugden, de uitbreiding van Gods Rijk, de bekering van de zondaars. We mogen ook tijdelijke goederen vragen, maar in volledige onderwerping aan de wil van God.

Het is niet voldoende alleen voor onszelf te bidden; wij moeten ook bidden voor onze naaste, dit is voor al degenen die de eeuwige zaligheid kunnen verwerven: de levenden op aarde en de zielen in het vagevuur. God verhoort altijd onze gebeden, als wij bidden zoals het

behoort, ofwel door te geven wat wij vragen, ofwel door een ander goed te verlenen dat beter is. Wij moeten dikwijls bidden, maar vooral 's morgens en 's avonds, voor en na het eten, bij het beginnen van een belangrijk werk, in bekoringen en gevaren. Er zijn twee soorten gebed: het mondgebed (gesproken gebeden) en het inwendig gebed (in uw binnenste; bvb. meditatie over het Leven of het Lijden van Jezus). We zullen ons nu richten op het mondgebed. De twee voornaamste gebeden zijn het Onze Vader en het Weesgegroet.

## **Het Onze Vader**

Jezus Christus heeft ons zelf het Onze Vader geleerd tijdens zijn openbaar optreden. Daarom wordt dit het volmaaktste gebed genoemd.

- ✓ Wij noemen God «onze Vader»: ten 1ste, omdat Hij ons geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis; ten 2de, omdat Hij ons door zijn genade tot zijn kinderen heeft aangenomen; ten 3de, omdat Hij ons meer dan een beste vader liefheeft.
- ✓ Wij zeggen «die in de hemelen zijt », omdat God, alhoewel overal tegenwoordig, vooral in het werk der hemelen zijn almacht en zijn majesteit openbaart.
- ✓ Door de woorden: «Geheiligd zij uw naam» vragen wij dat God door alle mensen moge worden gekend, bemind, gediend en geëerd.
- ✓ Door de woorden: «Uw Rijk kome» vragen wij, dat God op aarde meer en meer mag heersen over alle volkeren door zijn wet, en over alle harten door zijn genade, zodat allen eenmaal met Hem mogen heersen in de Hemel.
- ✓ Door de woorden: «Uw wil geschiede op Aarde als in de Hemel» vragen wij, dat de mensen op Aarde de wil van God zouden

volbrengen, zoals de engelen en de heiligen die volbrengen in de Hemel.

- ✓ Door de woorden: «Geef ons heden ons dagelijks brood» vragen wij al hetgeen wij iedere dag nodig hebben voor het geestelijk leven van onze ziel en voor het onderhoud van ons lichaam.
- ✓ Door de woorden «Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren» vragen wij, dat God al onze zonden en zondestraffen zou vergeven, gelijk ook wij vergeven aan allen die ons iets misdaan hebben.
- ✓ Door de woorden: «Leid ons niet in bekoring» vragen wij, dat God ons van de bekoringen zou bevrijden, of ons de genade zou verlenen om ze te overwinnen.
- ✓ Door de woorden: «Verlos ons van het kwade» vragen wij van alle kwaad naar ziel en lichaam verlost te worden.

## **Het Weesgegroet**

Het Weesgegroet wordt de Begroeting van de Engel genoemd, omdat het begint met de groetenis die de engel Gabriël Maria toestuurde, toen hij haar kwam boodschappen dat zij de Moeder zou worden van God. Wij bidden het Weesgegroet om Maria geluk te wensen met de uitzonderlijke voorrechten en gunsten die God haar boven alle andere schepselen heeft verleend, en om haar almachtige voorspraak voor ons af te smeken.

- ✓ De eerste zin is de groetenis van de Engel aan Maria: “Wees gegroet, begenadigde, de Heer is met u.” (Luc. 1,28).
- ✓ De tweede zin is de lofzang van Elizabeth: Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot.” (Luc. 1,42).
- ✓ De laatste zin is een toevoeging van de Kerk, waarin we Maria vragen om voor ons te bidden, nu en in ons stervensuur.



Maria is de Moeder van Jezus, maar Jezus de tweede persoon in de H. Drievuldigheid, dus ook God. Bijgevolg is Maria de Moeder van God, of kortweg de Moeder Gods. Gezien Jezus de Zoon van de Vader is, en God de Vader ook onze Vader is, is Maria ook onze Moeder. Wij mogen met vertrouwen alle hulp van Maria verwachten, omdat zij onze Moeder is, en het grootste vermogen heeft bij God.

Dit is het Weesgegroet. En de Rozenkrans is niet meer dan een reeks van Onzevaders en Weesgegroeten en enkele bijkomende gebeden, waarbij het leven van Jezus wordt overwogen in de mysteries.

Er zijn uiteraard nog veel meer gebeden die kunnen opgezegd worden. Maar bovenstaande twee zijn de meest voorname. Het inwendig gebed is gebed zonder gesproken woorden. Men mediteert of denkt bijvoorbeeld op het Lijden van Jezus. Dit is inwendig gebed.

## De Sacramenten

Sacramenten zijn heilige handelingen en woorden, door Jezus Christus ingesteld, om in onze ziel de bijzondere genaden voort te brengen die zij betekenen. De sacramenten dienen om ons naar de Hemel te brengen, door de heiligmakende genade te vermeerderen en ons bijkomende genaden te verlenen die wij nodig hebben op het gepaste moment nodig hebben. Er zijn zeven sacramenten:

Het Doopsel; het Vormsel; de heilige Eucharistie; de Biecht; het Priesterschap; het Huwelijk; het heilig Oliesel

Het Vormsel, de heilige Eucharistie, het heilig Oliesel, het Priesterschap en het Huwelijk noemt men sacramenten der levenden, omdat wij, om ze waardig te ontvangen, het bovennatuurlijk leven der heiligmakende genade moeten bezitten. Het Doopsel en de Biecht noemt men sacramenten der doden, omdat zij op de eerste plaats

bestemd zijn om het bovennatuurlijk leven der heiligmakende genade te geven of terug te schenken aan degenen die er door de zonde van beroofd zijn,

## 1 - Het Doopsel

Het Doopsel is het eerste sacrament, omdat men vooraleer het Doopsel ontvangen te hebben, geen enkel ander sacrament geldig kan ontvangen. Het Doopsel is het noodzakelijkste sacrament, omdat, volgens de leer van Jezus Christus, niemand zonder Doopsel het Rijk der Hemelen kan binnentreden.

Het Doopsel is het sacrament dat, door de wassing en de aanroeping van de drie goddelijke Personen, ons doet geboren worden tot het bovennatuurlijk leven van de genade. Men gebruikt best gewijd water, maar men kan alle soorten water gebruiken in nood. Doopsel geschiedt door een priester, maar kan in nood ook door een leek worden toegediend. Bij het Doopsel dient er water over het hoofd te worden gegoten, met de woorden: "Ik doop u in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen."

Ten 1ste, het Doopsel vergeeft de erfzonde en alle andere zonden en zondestraften; ten 2de, het schenkt de heiligmakende genade en bezorgt dadelijke genaden om christelijk te leven; ten 3e, het prent in onze ziel een onuitwisbaar merkteken, en maakt de gedoopte tot lid van de Heilige Kerk.



## 2 - Het Vormsel

Het Vormsel is het sacrament waarbij de heilige Geest ons sterkt om ons geloof moedig te belijden. De heilige Geest wordt ons in het Vormsel gegeven door de handoplegging van de bisschop (of de door hem aangestelde bedienaar), door de zalving met het heilig chrisma en door de sacramentele woorden. Het Vormsel versterkt ons in het bovennatuurlijk leven en vermeerdert de gave van de Heilige Geest en bezorgt ons de genade om ons geloof te belijden en te verdedigen. Het prent in ons eveneens een onuitwisbaar merkteken.



## 3 - De Heilige Eucharistie

De heilige Eucharistie is het offer en het sacrament waarin Jezus Christus zelf, onder de gedaante van brood en wijn, tegenwoordig is, geofferd wordt en genuttigd.

In de heilige Eucharistie is Jezus Christus zelf waarlijk en wezenlijk tegenwoordig, met zijn godheid en zijn mensheid, met zijn ziel en zijn lichaam, zoals Hij nu verheerlijkt in de Hemel is. Dit gebeurt door de consecratie en wordt bewezen door de talloze wetenschappelijk

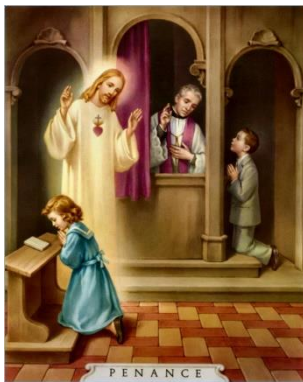


onderzochte Eucharistische mirakelen (zoals: Lanciano (750), Buenos Aires (1994) en Legnica (2013)). Aan de heilige Eucharistie moeten wij de goddelijke eer of aanbidding bewijzen, omdat Jezus Christus, die daarin tegenwoordig is, waarlijk God is.

De Mis is het onbloedig offer van het Nieuw Verbond, waarin Jezus Christus, door de bediening van de priester, zichzelf slachtoffer aan God de Vader en Hem zijn lichaam en zijn bloed onder de gedaanten van brood en wijn, opdraagt. Hij heeft dit ingesteld tijdens het Laatste Avondmaal om het Kruisoffer voortdurend te hernieuwen, om de gedachtenis van zijn lijden onder ons levendig te houden en ons de verdiensten van het kruisoffer te verlenen.

#### 4 - De Biecht

De Biecht is het sacrament waardoor de priester namens Jezus de zonden vergeeft die na het Doopsel bedreven worden. Jezus Christus heeft de Biecht ingesteld na zijn verrijzenis, toen Hij tot zijn Apostelen - de eerste priesters en bisschoppen - zei : «Ontvangt de heilige Geest; wier zonden gij zult vergeven, hun zijn ze vergeven, en wier zonden gij zult wederhouden, hun zijn ze wederhouden.»



De Biecht bestaat uit vier delen: het berouw, de belijdenis, de absolutie en de voldoening of penitentie. Als wij te biechten gaan, moeten wij eerst nederig de genade van God afsmeaken en zorgvuldig ons geweten onderzoeken. Wij hebben berouw, wanneer wij oprecht spijt hebben dat wij God hebben beledigd, met het vast voornemen

om in het vervolg niet meer te zondigen. Men is niet verplicht zijn dagelijkse zonden te biechten, maar het is zeer nuttig en raadzaam het te doen. Het is zeer raadzaam dikwijls te biechten te gaan, want iedere biecht verschaft genaden om te strijden tegen de zonde.

De absolutie is de handeling van de biechtvader, die, door het uitspreken van de sacramentele woorden in naam van Jezus Christus, aan de rouwmoedige biechteling zijn zonden vergeeft. De biechtvader is gehouden tot het allerstrengste biechtgeheim, en nooit, zelfs niet om zijn leven te redden, mag hij een zonde uit de biecht op enige wijze openbaren.

De voldoening of penitentie is het gebed of het goede werk dat de biechtvader ons oplegt tot herstel van de oneer die wij aan God door de zonden hebben aangedaan, en tot uitboeting van de tijdelijke straffen die wij voor de zonden verschuldigd zijn.

## 5 - Het Priesterschap

Het Priesterschap is het sacrament dat aan de bedienaars van de heilige Kerk macht geeft hun geestelijk ambt uit te oefenen, en genade om het te vervullen. De priesters hebben de macht om het heilig Misoffer op te dragen, de zonden te vergeven of te weerhouden, andere sacramenten toe te dienen, het woord Gods te verkondigen, en de zielzorg waar te nemen.



Het is een grote genade en een grote eer priester te worden, want de priester is deelachtig aan het priesterschap van Jezus Christus en is door Hem aangesteld om te arbeiden tot de glorie van God en de zaligheid der zielen. Christus koos mannen uit als Apostelen, en Christus was zelf een man. Vandaar dat het ongepast is voor vrouwen om het priesterlijk ambt te willen bekleden. Dit heeft niets met discriminatie te maken, maar met de door God gewilde orde in de Schepping en in de Kerk.

## 6- Het Huwelijk



Het Huwelijk is het sacrament waardoor man en vrouw zich als echtgenoten voor God en geweten tot aan de dood verbinden, en genade bekomen om met elkander christelijk te leven en hun kinderen tot Gods eer op te brengen. Om een geldig Huwelijk aan te gaan, wordt er van de gedoopte katholieken



vereist: ten 1ste dat geen beletsel hun Huwelijk ongeldig make; ten 2de dat zij vrijwillig hun toestemming geven; ten 3de dat zij het Huwelijk aangaan vóór de pastoor der parochie waar het geschiedt of vóór een priester daartoe gemachtigd en vóór twee getuigen.

Voor de katholieke gedoopten, is een verbintenis, alleen vóór de burgerlijke overheid aangegaan, geen waar Huwelijk, maar een vereniging die zondig is vóór God en het christelijk geweten.

De burgerlijke overheid heeft de macht niet om een geldig kerkelijk Huwelijk te ontbinden; want Jezus Christus heeft gezegd: «Wat God

heeft verbonden, mag een mens niet scheiden» (Matt. 19,6). De Huwelijksband blijft bestaan tot aan de dood van één van de echtgenoten.

## 7 - Het Heilig Oliesel

Het heilig Oliesel is het sacrament dat, door de zalving en het gebed van de priester, tot heil strekt van de gelovigen die gevaarlijk ziek zijn. Het heilig Oliesel is bestemd voor de zieken die tot de jaren van verstand gekomen zijn en die in gevaar zijn te sterven.

Ten 1ste het Heilig Oliesel troost en verlicht de zieke; ten 2de het versterkt hem tegen de bekoringen door de overblijfselen van de zonde uit te wissen; ten 3de het vermeerdert de heiligmakende genade, vergeeft de dagelijkse zonden, en zelfs de doodzonde die hij niet heeft kunnen biechten; ten 4de het helpt hem ook tot de gezondheid, indien hem dit zalig is.



Deze beknopte catechismus werd samengesteld aan de hand van de 'Catechismus ten gebuike van de bisdommen van België' uit 1954, beter bekend als de 'Mechelse Catechismus'

De oorzaak van het verval van de Kerk, en de geloofscrisis is de onwetendheid. Sinds decennia worden kinderen en volwassenen niet meer naar behoren onderwezen in het geloof. Deze catechismus wil dit probleem verhelpen. Wie zich verder wil verdiepen in de Katholieke Leer, kan uiteraard altijd de originele catechismus ter hand nemen (verkrijgbaar op internet).

